

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Întoarcerii Fiului risipitor

Astăzi, 8 februarie: Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat

Cu numirea oștirii celei adevărate, purtătorul de chinuri al ceresului Împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Teodore. Căci cu armele credinței te-ai oștit înțelepțește și ai biruit cetele dracilor și purtător de biruință viteaz te-ai arătat. Pentru, aceasta pe tine cu credință pururea te ferim.

Troparul Sfântului Mucenic Teodor Stratilat

Moment liturgic comemorativ

În urmă cu 100 de ani, în ziua de 7 februarie, în satul Tocileni, comuna Stăuceni, jud. Botoșani, s-a născut în familia Dumitru și Marghioala Arăpașu cel de-al zecelea din cei 11 copii ai lor, care a primit la botez numele de Toader. Încă din adolescență îmbrăcând haina monahală, a primit numele de TEOCTIST și urcând treptele ierarhiei bisericești va deveni cel de-al cincilea Patriarh al României.

Astăzi, în parohia noastră va fi comemorată personalitatea vrednicului de pomenire Patriarh TEOCTIST, prin pomenire liturgică și un scurt moment evocator, la sfârșitul slujbei duminicale.

Program liturgic în această săptămână

◆ Astăzi, duminică, 8 februarie

- ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- ora 11.30, Taina Sfintei Împărtășanii, în cadrul Sfintei Liturghii (pentru copii și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)
- ora 17.00, Slujba Paraclisului Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

◆ Marți, 10 februarie

- ora 17.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ Vineri, 13 februarie,

- ora 17.00, Slujba Sfântului Maslu
- ora 18.30, Taina Sfintei Spovedanii (pentru cei care au situații speciale și postesc minim 3 zile)

◆ Sâmbătă, 14 februarie, MOȘII DE IARNĂ

- Ora 8.00, Utrenia și Sfânta LITURGHIE
- Ora 11.00 Pomenirile pentru cei răposați
- ora 17.00, Slujba Vecerniei
- ora 18.00, Taina Sfintei Spovedanii (pentru cei care au situații speciale și postesc minim 3 zile)

2%

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru Completarea

Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- ATENȚIE:

La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, 0761 621 994
- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
- Direct la Pangarul bisericii

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Colectă pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au scos în evidență problemele majore ale acoperișului de la casa parohială, care necesită intervenție de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin tavane. Lucrările de reparații au început deja și am dori, în primă urgență, să refacem zonele cele mai critice.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

Puteți face donații către Parohia Toma Cozma, prin virament, în contul RO 38 RZBR 0000 0600 0027 6450, Raiffeisen Bank Iași, iar în numerar la doamnele Maricica Arămeanu și Maria Pătrașcu sau la pangarul parohial, doamnei Aurica Raveica

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Evanghelia duminicii

Luca 15, 11-32

Întoarcerea Fiului risipitor

11. Și a zis: Un om avea doi fii.
12. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea.
13. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrânări.
14. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.
15. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii.
16. Și dorea să-și sature pântecul din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea.
17. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame!
18. Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta;
19. Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.
20. Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat.
21. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău.
22. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui;
23. Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim;
24. Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească.
25. Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.
26. Și, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea.
27. Iar ea i-a răspuns: Fratele tău a venit, și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos.
28. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga.
29. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.
30. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat.
31. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt.
32. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.

Scrisoarea unui tată către ceilalți tați

M-am simțit obligat să scriu acest articol după ce am devenit martorul unei scene pe care am urmărit-o azi într-un magazin. Anticipat îmi cer scuze pentru tonul articolului, dar nu pot altfel – sunt copleșit de disperare și furie. Vă rog să citiți articolul în întregime – știu, e destul de

voluminos, dar trebuie să se vorbească despre asta.

Astăzi, când stăteam cu fiul meu în rînd într-un magazin, am văzut înaintea noastră un tată cu un băiețel de vreo 6 ani. Copilul l-a întrebat cu timiditate dacă ar putea să-i cumpere o înghețată în drum spre casă. Tatăl, întorcîndu-și privirea spre copil, a strigat că el n-ar trebui să-l distragă chiar acum, că ar trebui să meargă la perete și să tacă. Băiețelul s-a retras imediat și s-a rezemat de perete.

Cînd rîndul a avansat puțin, băiețelul a revenit lîngă tatăl său, fredonînd un cîntecel. Se pare că uitase deja despre accesul de furie al tatălui său de acum cîteva minute. Deodată tatăl său s-a întors spre el și l-a certat pentru zgomot. Băiatu s-a ferit brusc de el și din nou s-a rezemat de perete.

M-am simțit confuz. De ce acest om nu vedea ceea, ce vedeam eu? De ce nu vedea acea minune în umbra sa? De ce el ștergea fără nici o ezitare orice urmă de fericire din sufletul propriului copil? De ce el nu apreciază această perioadă scurtă a timpului, cînd poate fi un adevărat erou pentru copilul său?

Am rămas doar trei în rînd și băiețelul din nou a revenit lîngă tatăl său. Acesta a ieșit brusc din rînd și și-a încheștat mîinile pe umerii copilului, care avea fața strîmbată de durere: «Dacă mai aud încă un sunet sau dacă te mai depărtezi de perete – acasă o să vorbim altfel!». Copilul din nou s-a lipit de perete și nu s-a mai mișcat. Nu a produs nici un sunet. Fața lui drăguță brusc s-a întunecat și și-a a pierdut expresivitatea. Era distrus. Tatăl său n-a vrut să piardă timpul cu el, iar să distrugi copilul e cea mai simplă metodă de «educație».

Iar mai tîrziu ne întrebăm mirați de ce copii cresc «distruși».

Mulți oameni văd cum eu și fiul meu comunicăm și mulți mă laudă pentru că-mi iubesc copilul mai mult, decît alți părinți și-i iubesc pe ai lor. Ce păcat! Nu înțeleg și nu cred să înțeleg vreodată una ca asta. Să-și iubească fiul, să educe fiul, să petreacă timpul cu fiul – sarcini pe care le pot îndeplini nu doar super-tații. Aceste activități le stau în putere tuturor taților. Permanent. Fără excepții. Nu sunt un fenomen. Sunt tatăl care-și iubește fiul și va face orice pentru bunăstarea, siguranța și sănătatea lui. Mai degrabă aș primi o lopată peste față sau un ciocan peste degete, decît mi-aș umili sau mi-aș «pune la punct» fiul.

Sunt departe de a fi un tată ideal. Dar, sunt destul de bun pentru a-l face pe fiul meu să înțeleagă că în orice situație dificilă se poate simți în pielea lui. De ce? Pentru că sunt conștient de *impactul tatălui asupra încrederii în sine a copilului*. Eu sunt conștient că tot ce îi voi face sau îi voi spune vreodată fiului meu va fi absorbit de el ca de un burete, în beneficiul sau în defavoarea lui. Nu înțeleg un singur lucru – de ce alți părinți nu-și dau seama de asta?

Taților! Vouă vi se luminează fețele atunci cînd vă vedeți copilul de dimineața sau cînd reveniți de la serviciu? Voi înțelegeți că valorile copiilor voștri se formează exclusiv pe baza atitudinilor voastre?

Voi înțelegeți că un copil se simte exact așa, cum l-ați numit? Voi știți cît de des oamenii încep să corespundă etichetelor, pe care i le oferiți cu atîta ușurință? Cît de des i-ați spus copilului vostru «E cel mai stupid lucru care a fost spus vreodată», «E cea mai ridicolă acțiune pe care puteai s-o faci vreodată». Într-adevăr, sunteți de părerea că fiul dvs este un «idiot»? Pentru că el o crede deja. L-ați făcut să o creadă. Bravo! Aveți la ce să vă gîndiți.

Taților! Chiar sunteți de părerea că cineva ar crede că nu puteți lăsa televizorul sau computerul pentru 20 de minute pe care să le petreceți cu copilul vostru? Chiar nu vă dați seama că nivelul de încredere a copilului față de părintele lui depinde de felul în care vă implicați cu el în joc? Vă dați seama de prejudiciile aduse copiilor din simplul motiv că nu vă jucați cu ei în fiecare zi?

Voi credeți că cineva se va lăsa convins de scuza proastă și ieftină, precum că furia uneori sau chiar mai des este indispensabilă în procesul de educare? Voi conștientizați că *furia este aproape întotdeauna emoția oamenilor care doresc să-i controleze pe alții, dar nu sunt în stare să se controleze pe ei înșiși*? Voi știți că există un șir de cărți și de cursuri utile, care vă pot învăța ceva mai mult? Și cel mai important – voi ați observat cît de repede copiii sunt distruși sau pierd respectul pentru părinți într-o familie unde furia este stăpînă?

Sunteți atît de împietriți și nu mai simțiți legătura cu copiii, încît nu vă mai simțiți deprimăți cînd ei se cutremură sau se ghemuiesc în prezența voastră. Acesta era singurul lucru pe care l-ați dorit de la ei? Ca să vă asculte supuși și să le fie frică?

Tăticilor! Chiar nu vă dați seama de puterea atingerilor? Nu înțelegeți acea legătură care apare cînd mîngîiați copilul pe spate sau pe burtă atunci cînd îl pregătiți de culcare? Treziți-vă, taților! Aceste suflete firave sunt încredințate grijii voastre și simt totul foarte subtil. Tot ceea ce le spuneți sau nu le spuneți se va reflecta în abilitățile lor. În succesele lor și fericirea în viața lor.

Chiar nu înțelegeți că copiii voștri vor face greșeli? Multe greșeli. Chiar nu conștientizați dauna cauzată de observații permanente și învinuirea în continuu pentru eșecuri? Ați realizat vreodată cît de ușor este să umilești un copil? E la fel de ușor cum ai zice «Ce ai făcut, nemernicule!» sau «Neputinciosule, de cîte ori trebuie să-ți mai spun...?».

Permiteți-mi să vă întreb: ați avut vreodată ghinionul de a vă uita în ochii umflați de lacrimi ai parinților, ai căror copii tocmai au murit? - Eu l-am avut.

Ați plâns vreodată la înmormîntarea unui copil? - Eu am plîns.

Ați atins vreodată sicriul, în interiorul căruia a fost un copil? Copilul, al cărui rîs nu-l veți mai auzi? - Eu am atins. Și mă rog lui Dumnezeu ca nimeni niciodată să nu mai aibă nenorocirea să o facă.

Tăticilor! E timpul să le spuneți copiilor că îi iubiți. Și să le spuneți asta permanent. E timpul să ne bucurăm de cele douăzeci de mii de întrebări pe zi și de incapacitatea lor de a face totul atît de repede cum ne-am fi dorit. E timpul să le admirăm expresiile fețelor și cuvintele pronunțate greșit. E timpul să ne bucurăm de tot ce face parte din copiii noștri...

E timpul să vă puneți întrebarea: «Ce pot eu să fac pentru a deveni un tată mai bun?». Revedeți prioritățile și deveniți într-adevăr un Tată.

Copilăria lor e timpul cel mai potrivit pentru a le arăta fiilor, prin propriul exemplu, cum să trateze o femeie, iar fiicelor – ce fel de tratament să aștepte de la un bărbat. E timpul pentru generozitate, compasiune și empatie. E timpul să arătați prin propriul exemplu ce este un stil de viață sănătos și care sunt normele sociale corecte. E timpul să înțelegeți că a „pune etichete” unui copil nu e ceva normal, iar copiii au propriile opinii și preferințe care trebuie respectate, fără a li se impune diverse stereotipuri.

Taților! Vorbiți mai moale cu fiii voștri. Vorbiți mai calm cu fiicele voastre. Ce îi doriți copilului dvs? Să nu aibă nici prieteni la școală și nici încredere în sine? Sau să fie ales președinte al clasei și să simtă că merită ceva mai mult? Chiar nu vedem că e în puterea noastră să facem copiii să se simtă fericiți? Chiar nu ne dăm seama că putem da copiilor noștri instrumentele de supraviețuire socială?

(continuare în pagina 3)

(continuare din pagina 2)

Chiar nu vedeți ce impact are asupra copiilor, *atunci cînd spunem că noi credem una, dar facem alta*? Atunci cînd îi ajutăm atît de puțin să-și facă alegerea, să-și împărtășească deschis punctul său de vedere și să trăiască conduși de propriile principii? Noi *nu putem le indicăm copiilor ce să gîndească. Însă noi putem să-i ajutăm să gîndească corect*. Și dacă o să facem asta, n-o să ne mai facem griji referitor la alegerile pe care le vor face în viață și cu cîtă convingere le vor apăra, căci omul rămîne mai degrabă fidel convingerilor proprii decît celor impuse, care de obicei, rezistă pînă la primul eșec.

Taților! Fiecare copil are dreptul înnăscut de a cere o înghețată și de a nu fi umilit pentru asta. Fiecare copil are dreptul înnăscut să ceară o înghețată și să nu se ghemuiască într-un ungher din cauza că omul care trebuia să fie eroul lui este, de fapt, un om fără scrupule. Fiecare copil are un drept înnăscut de a fi fericit, de a rîde, de a se distra și de a se juca. De ce nu le permiteți bucurii mici? Fiecare copil pe pămînt are dreptul la tatăl care mai întîi se gîndește și apoi face; la un tată care-și dă seama de puterea pe care o are – de a forma viața altei persoane; la un tată care-și iubește copilul mai mult decît televizorul sau jocurile sportive; la un tată care-și iubește copilul mai mult decît timpul personal, decît dorința de relaxare. Fiecare copil merită un tată-super-erou! Din păcate, probabil că nu toți tații își merită copiii.

Îmi cer scuze pentru asprimea declarațiilor mele. Cred că o parte din mine se simte ca un laș pentru că nu i-am spus nimic omului din rîndul de la magazin. Acest articol să fie pocăința mea. Probabil, o parte din mine crede că, dacă cel puțin un tată va citi acest text și va decide să devină mai bun, dacă cel puțin viața unui copil va deveni un pic mai ușoară pentru că cuvintele mele au ajuns la tatăl său, atunci fiecare secundă pe care am petrecut-o scriind acest articol nu a fost în zadar.

Dan Pierce, părinte care-și crește propriul copil

(preluare și prelucrare de Vasilica Onofrei)

Sărbătorii săptămânii:

*Zile de naștere:

- 9 februarie: dnul Prof. Gheorghe Filip
- 10 februarie: dnul Prof. Gheorghe Pleșu
- 11 februarie: dna Elena Tănase Mic, dna prof. Ștefania Bejan
- 12 februarie: domnișoara Michelle Lindqvist
- 13 februarie: Pr. Mihai Meseșan

*Zile onomastice:

- 8 februarie: Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat
- 9 februarie: Sf. Sfințit Mc. Marcel
- 10 februarie: Sf. Sfințit Mc. Haralambie, Sf. Mc. Valentina
- 11 februarie: Sf. Teodora împărăteasa

CATEHISM PRACTIC:

Î: Care păcat este mai greu, afară de păcatul ereziei?

R: Sf. Efreem Sirul. Precum dintre toate faptele bune, mai înaltă este iubirea, așa și decît toate păcatele, mai greu este a urî pe fratele tău. Că cela ce urăște pe fratele său este ucigaș de oameni, după cum a zis Apostolul (I Ioan 3,15). Cel ce urăște pe fratele său, pe însuși Iisus-Dumnezeu, Îl urăște. Cela ce urăște pe fratele său, întru întuneric este și întru întuneric umblă și nu știe unde merge, că întunericul i-a orbit ochii lui. Vezi de câte rele este pricinuitoare ura? Iar iubirea acoperă mulțime de păcate (I Petru 4,8). Invidia cu anevioie de vindecate este. Păcat de moarte săvârșește tot cel fără de căință. Însă stricătorii de parte bărbătească, vrăjitorii, otrăvitorii, fermecătorii, cei ce opresc plata lucrătorilor și cei ce urăsc pe frați, în focul cel mai cumplit al ucigașului s-au osândit. Dumnezeului nostru slavă, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin.

Am dorit ca anul acesta să oferim un dar de suflet cititorilor revistei noastre. Astfel, am editat un supliment dedicat împlinirii a 12 ani de apariție neîntreruptă a publicației «Credința și fapta», cu titlul: **Sfânta Ecaterina, ajutătoarea noastră.** Sperăm ca acest supliment să fie de folos tuturor credincioșilor care și-l pot procura de la pangarul bisericii.